

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/292/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811211076
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811211076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa : Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporcovi : H. E., nar. X. X. XXXX, bytom X.S. XXXX/X, I. J. Y. o zaplatenie 1816,53 eur s prísl., t a k t o

r o z h o d o l :

Súd zaväzuje odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 668,30 eur so zmluvným úrokom z úveru vo výške 468,45 eur, poplatkom za výber z bankomatu vo výške 71 eur, poplatkom za vedenie účtu vo výške 58,19 eur, úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 668,30 eur od 14. 8. 2010 až do dňa zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa čo do zvyšku z a m i e t a.

Súd zaväzuje odporcu uhradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 42,73 a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi zaplatiť istinu v sume 859,16 eur, zmluvný úrok v sume 812,50 eur, poplatok za výber z bankomatu v sume 54,96 eur, zmluvnú pokutu v sume 46,58 eur, sankčný úrok v sume 6,05 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu v sume 37,28 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 859,16 eur odo dňa 14. 8. 2010 až do zaplatenia a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 30. 6. 2006 uzatvoril so odporcom úverovú zmluvu č. 3606193330, ktorá zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. XXXXXXXXXX s úverovým rámcom 1700 eur. Odporcovi bol poskytnutý úver k uspokojovaniu jej priebežných finančných potrieb a s odporcom bol oprávnený čerpať úver prostredníctvom úverovej karty. Navrhovateľ a odporca sa dohodli na vrátení poskytnutého úveru spolu s dohodnutým úrokom v pravidelných mesačných splátkach. Taktiež sa dohodli na tom, že v prípade oneskorenia s úhradami splátok úveru je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu. V prípade oneskorenia s platením dvoch splátok alebo jednej po dobu dlhšiu ako tri mesiace bol odporca na požiadanie navrhovateľa povinný splatiť celý čerpaný úver. Nakoľko odporca nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ mu dňa 29. 7. 2010 zaslal výzvu k splateniu celého dlhu vo výške 1816,53 eur, odporca po zosplatení uhradil len 0 eur. Na záver uviedol, že požadovaný úrok z omeškania je nižší ako zákonný úrok z omeškania.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca ako klient uzavreli dňa 30. 6. 2006 úverovú zmluvu č. 3606193330, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 7990,-Sk, ktorý sa zaviazal splácať v desiatich mesačných splátkach po 799,-Sk.

Navrhovateľ a odporca zároveň podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8. a 9 úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo odporcovi ako klientovi právo na poskytnutie úveru prostredníctvom úverovej karty.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a odporkyňa podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy a súčasne práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, ktorá je medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá v obsahu hlavy 8 týchto úverových podmienok.

Klient je navrhovateľom uzatvorenia úverovej zmluvy po prijatí návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy spoločnosťou a po poskytnutí úveru je dlžníkom z tejto zmluvy podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ustanovení úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok. Spoločnosť môže akceptovať tento návrh úverovej zmluvy a uzatvorením úverovej zmluvy a poskytnutím úveru v prospech klienta sa stáva spoločnosť veriteľom podľa ustanovení úverovej zmluvy, týchto úverových podmienok a citovaných ustanovení Obchodného zákonníka. Uzatvorením úverovej zmluvy sa veriteľ zaväzuje klientovi poskytnutý dohodnutý úver a klient sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na líčnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí, spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú. Spoločnosť je oprávnená použiť platbu klienta na úhradu svojich pohľadávok i v inom, ako vyššie uvedenom poradí.

Podľa hlavy 7 § 3 Úverových podmienok klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V týchto prípadoch je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b), c) § 3 tejto Hlavy, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastkou, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Podľa hlavy 8 § 1 Úverových podmienok, zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri úverovej zmluve dohodli aj na v uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvy o revolvingovom úvere: Na základe takto uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovaním, prostredníctvom úverovej karty, za podmienok stanovených v týchto úverových podmienkach, a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec vo výške 15 000 Sk. Klient sa uzatvorením tejto zmluvy o revolvingovom úvere zaväzuje poskytnutý revolvingový úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie revolvingového úveru úroky.

Zmluvné strany sa tiež dohodli, že už pri aktivácii úverovej karty je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca revolvingového úveru na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou (hlava 8 § 4 Úverových podmienok).

Podľa § 6 hlavy 8 Úverových podmienok revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb. Klient je oprávnený čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti poskytnutý revolvingový úver prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak úverová zmluva neustanovuje inak.

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, a to vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu revolvingového úveru, ak nie je na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak. (hlava 9 § 5 Úverových podmienok).

Podľa hlava 10 § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jeden držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

V zmysle hlavy 13 § 3, 4, Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute z týchto úverových podmienkach nie sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute. Spoločnosť je oprávnená zmluvnú pokutu alebo úrok z omeškania klientovi celkom alebo čiastočne odpustiť. Klient je povinný na požiadanie zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu v prípade, že klient naplní minimálne jednu zo skutočností uvedených v hlave 7 § 3 písmena b), c) týchto úverových podmienok vo výške 100 % z celkovej výšky poskytnutého úveru v dobe porušenia povinnosti.

Podľa hlavy 13 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka, zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení skorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Výzvou k úhrade zo dňa 29. 7. 2010 navrhovateľ odporcovi oznámil, že v dôsledku toho, že riadne a včas nespláca úver, uplatňuje si svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru a vyzval ho na úhradu sumy 1816,53 eur v lehote 15 dní odo dňa spisania listu.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 30.6.2006 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva, ktorá bola zároveň zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 1700 eur, v zmysle ktorej bol odporca oprávnený čerpať finančné prostriedky a tieto potom za dohodnutých podmienok vrátiť.

Odporca si túto svoju povinnosť neplnil, preto navrhovateľ zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie dlžnej sumy.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral navrhovateľ ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný navrhovateľom bez možnosti odporcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Z predloženého výpisu z úverového účtu odporcu (splátkový kalendár), ako aj zo samotného návrhu je zrejmé, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru navrhovateľ poskytol odporcovi úverový rámec do výšky 1700 eur, pričom odporca vyčerpal do zosplatnenia sumu 2247,95 eur. Odporca zároveň uhradil sumu 1579,65 eur, preto ho súd zaviazal na úhradu istiny v sume 668,30 eur.

Čo sa týka úroku z úveru, tak navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 812,50 eur tak ako bola táto suma uvedená v splátkovom kalendári, resp. prehľade čerpania úveru a jeho úhrady, pričom v charakteristike kreditnej karty Home Credit bola uvedená úroková sadzba 2,21% mesačne, teda 26,52 % ročne.

Zmluva o poskytnutí úveru sa stala v zmysle hlavy 8 § 3 Úverových podmienok platnou podpisom zmluvy a účinnou až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov. Zmluva bola uzavretá v mesiaci jún 2006. Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 1700 eur a takto pri minimálnej výške splátky by žalovaná bola povinná platiť mesačne 68 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (jún 2006 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 12,89 p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 13,63 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 12,89% ročne za absolútne neplatnú.

Vzhľadom na vyššie uvedené má potom súd za to, že nárok navrhovateľa v časti úrokov z úveru nie je v celom rozsahu dôvodný a zaviazal odporcu na zaplatenie úroku z úveru v sume 468,45 eur, ktorá suma predstavuje pomernú časť vyčísleného úroku. Navrhovateľom vyčíslený úrok predstavoval sumu 963,88 eur pri úrokovej miere 26,52% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok mu vznikol len pri úrokovej miere 12,89% ročne, teda navrhovateľ mal nárok len na 48,60% uplatňovaného úroku ($12,89\% \times 100 / 26,52\% = 48,60\%$), teda 48,60% zo sumy 963,88 eur, čo predstavuje sumu 468,45 eur a čo do zvyšku návrh navrhovateľa na úrok z úveru zamietol.

V časti uplatnených úrokov z omeškania súd odporcu zaviazal k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 0,024% denne (čo predstavuje 8,76% ročne) zo sumy 668,30 eur (zo sumy nesplatennej istiny) od 14.8.2010 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutý vo výzve na úhradu) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania požadovaný navrhovateľom neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Samotný nárok na zmluvné pokuty podľa hlavy 13 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej omeškanej splátky alebo jej časti, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu so zmluvnou pokutou podľa hlavy 7 § 6 Úverových podmienok uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, súd vyhodnotil ako

neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Za opodstatnený považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za výber z bankomatu v sume 71 eur, za vedenie účtu v sume 58,19 eur, ktoré sumy boli navrhovateľom uplatnené v zmysle príslušných ustanovení zmluvy a úverových podmienok.

Pokiaľ ide o sankčný úrok v sume 6,45 eur, nie je zjavné na základe akých konkrétnych porušení úverovej zmluvy ho navrhovateľ uplatňuje, súd preto uvedenú sumu navrhovateľovi nepriznal.

Na základe vyššie uvedeného potom súd zaviazal odporcu zaplatiť istinu vo výške 668,30 eur, vyčíslený úroku z úveru v sume 468,45 eur, poplatok za výber z bankomatu v sume 71 eur, mesačný poplatok za vedenie účtu v sume 58,19 eur a úrok z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a čo do zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 1816,53 eur s úrokom z omeškania navrhovateľovi bolo priznaných 1265,94 eur spolu s úrokom z omeškania. Navrhovateľov úspech tak predstavoval 69,69% a neúspech 30,31 %.

Celkové trovy vynaložené navrhovateľom pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 108,50 eur. Po odrátaní neúspechu navrhovateľa v konaní od jeho úspechu (69,69 % - 30,31 %), tento účastník má právo na náhradu 39,38 % zo sumy 108,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 42,73 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.